

วัยใจหัวใจเกษตร มจร. สานสัมพันธ์อันพี่น้อง "รักษาสถิกรมวิทไทยปลูกข้าวนาโยน"

เฮ้อ...ไม่รู้เมื่อไหร่ถึงจะคิดได้กันซะที...!!!

ก็จะอะไรเสียอีก ถ้าไม่ใช่ปัญหาเดิมๆ "รับน้องโหด" ของบรรดารุ่นพี่ที่หลงยุคบางคนที่ยังคงใช้อำนาจบาตรใหญ่ หลบๆ ซ่อนๆ แอบจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ในทางที่ไม่สร้างสรรค์ ทั้งที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศป่าวๆ ห้ามจัดอย่างเด็ดขาด ขณะที่คนในสังคมเองก็ส่งสัญญาณแอนตี้กันอย่างหนักแต่พวกรุ่นพี่บางคนก็ยังไม่ฟัง

ทุกความระห่ำกล้าแหกคอกทำทนาย วันไหนเกิดเรื่องเกิดราวขึ้นมาอย่าหวังว่า "นายว๊าก" ไม่เตือนก็แล้วกัน

คราวนี้กว่าจะขึ้นให้กับกิจกรรมรับน้องโหดกันไปแล้ว "นายว๊าก" ของกลับดำ 360 องศา พาไปชมกิจกรรมดีๆ ที่สร้างสรรค์ของบรรดาหนุ่มสาวชาว สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (มจร.) ที่ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม "พี่น้องเกษตรรักษาสถิกรมวิทไทยปลูกข้าวนาโยน" ขวณ้องๆ ทำนาแทนการรับน้องรูปแบบเดิมๆ

กิจกรรมโดนๆ แบบนี้ "นายว๊าก" ไม่พลาดที่จะไปเจ๊ะจะเจ๊ะถามที่ไปที่ไปจากปากบรรดาวัยใจที่เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้กัน

เริ่มที่ "เจมส์" เกียรติศักดิ์ อินน้ำใส

ปี 2 สาธยายว่า "กิจกรรมรับน้องใหม่เป็นกิจกรรมที่ดี ช่วยสร้างความอบอุ่นและเป็นกันเองได้เป็นอย่างดีหากจัดอย่างเหมาะสม ในปีนี้รุ่นพี่จึงช่วยกันคิดกิจกรรมรับน้องที่สามารถสร้างความสามัคคีได้อย่างแท้จริง รวมถึงเป็นการสอนให้น้องได้เรียนรู้ทักษะในสาขาวิชาที่เรียน พร้อมเรียนรู้การปรับตัว และวิถีของเกษตรกร นอกเหนือจากกิจกรรม

ปกติที่ทำกัน ทั้งร้องเพลง เต้น และเล่นเกม

เป็นต้น เพราะการเรียนเกษตรไม่ใช่แค่ทฤษฎี แต่ยังคงลงมือปฏิบัติจริง จึงน่าจะเป็นประโยชน์กับน้องๆได้มากที่สุด อยากให้น้องๆได้เรียนรู้ว่า ชีวิตเกษตรกรเป็นอย่างไร กระบวนการกว่าจะได้ผลผลิตมีอะไรบ้าง รวมถึงอยากให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมการปลูกข้าว ซึ่งเป็น

รากเหง้าของวงการเกษตรไทย จึงได้ขออนุญาตอาจารย์ ใช้แปลงนาสาธิตด้านหลังของคณะ ที่ว่างอยู่จัดกิจกรรมนี้ขึ้น ซึ่ง ท่านก็อนุญาต พร้อมแนะนำว่า ควรทำนาในรูปแบบที่คนไม่ค่อยรู้จัก นักศึกษาจะได้เรียนรู้ วิธีการทำนาที่แตกต่างออกไป

สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ และจากการหาข้อมูล พบว่าการปลูกข้าวนาโยนไม่ค่อยมีคนทำ ทั้งที่ควบคุมวัชพืชได้ดี และมีต้นทุนต่ำ จึงเลือกที่จะปลูกข้าวนาโยน"

ขณะที่สาวน้อยหน้าใส "ปาล์ม" สุนิชา นุชอุดม ปี 2 บอกว่า "กิจกรรมลงนา ไม่ใช่แค่ช่วยกันปลูกวันเดียวแล้วจบ แต่มีการวางแผนร่วมกัน ตั้งแต่เปิดภาคเรียน แบ่งงานกันว่าปีไหนทำหน้าที่อะไรบ้าง โดย พี่ปี 2 ทำหน้าที่หาข้อมูลวิธีการปลูก

ข้าวนาโยน สิ่งที่ต้องเตรียมก่อนปลูก วางแผนการปลูก คำนวณจำนวนต้นข้าวที่ปลูกให้พอดีกับพื้นที่ กำหนดวันปลูก และช่วง

การเก็บเกี่ยว ส่วนที่ 3-4 จะช่วยเตรียมแปลงดิน และให้คำแนะนำว่าที่ร่นน้องทำถูกต้องหรือไม่ สำหรับปีเป็นฝายเพาะและเตรียมต้นกล้า เมื่อต้นกล้าโตได้ที่แล้วแปลงนาไถเรียบร้อยแล้วทุกคนก็มาช่วยกันปลูก ไม่มีแยกว่าคนนี้ร่นพี่หรือร่นน้อง แม้แต่อาจารย์ก็ยังมาช่วยพวกเราด้วย ซึ่งกิจกรรมนี้จะยาวไปจนถึงการเก็บเกี่ยว **สิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่แค่หนึ่งปีหนึ่งที่ได้ประโยชน์แต่รุ่นพี่ยังได้รับความสนุกสนาน สุข แดมได้ ฝึกทักษะ**

ต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนด้วย โดยเฉพาะปี 2 ที่ได้เห็นภาพรวมของการทำเกษตร รู้จักกระบวนการผลิตทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับรายวิชาที่กำลังเรียนด้วย อยากผลักดันให้กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมรับน้องของสาขาต่อไป"

"นี่" ฐิติภัทร ศรีฤกษ์ เฟรชชีหนุ่มหัวใจเกษตร ร่วมแชร์ความรู้สึกว่า "ก่อนมาเรียน ก็แอบกลัวว่าจะเจอรับน้องแบบไหน ร่นพี่จะดุไหม แต่พอมาเจอพี่ให้ทำนาก็แปลกดี แดมยังเป็นนายกกลางเมืองอีกด้วย รู้สึกดีมากๆ เป็นอะไรที่สนุก ทำให้รู้จักเพื่อนดีขึ้น และยังเป็นการสอนให้พวกเราได้ใช้ชีวิตร่วมกัน ทำงานด้วยกัน และยังได้ความรู้วิธีการทำนาที่แตกต่างไปจากของที่บ้านสามารถนำกลับไปประยุกต์ใช้ได้ นอกจากความสนุกและความรู้แล้ว สิ่งที่ผมได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมคือ ทำให้เข้าใจตัวเองมากขึ้น ว่าสิ่งที่เลือกเรียนนั่นคือสิ่งที่เราชอบจริงๆ ทำให้เรามีความสุขกับสิ่งที่ทำ และนี่จะเป็นกำลังใจสำคัญในการเรียนของผมต่อไป"

ปิดท้ายที่เฟรชชีสาวหน้าหวาน "นิว" ฉัตรารัตน์ เนตรทิพย์ ส่งเสียงใสๆมาร่วมแจมว่า "ไม่เคยคิดว่ามาเรียนปีแรกก็ได้ทำนาเลย เพราะไม่มีประสบการณ์การ

ทำนามาก่อน ทำไม่เป็น แต่เพื่อนที่เคยทำกับรุ่นพี่ และอาจารย์ก็มาช่วยสอนค่ะ มาคอยดูแลอยู่ตลอด ให้ความเป็นกันเองกับเรามาก ตอนลงแปลงนาก็ลงมาด้วย น้องคนไหนเหนื่อยที่ก็พาไปพัก ทำให้เราประทับใจมาก รู้สึกอุ่นใจ เพราะมาเรียนในสาขาที่ไม่ค่อยมีผู้หญิงเรียน พ่อแม่ก็มีแอบเป็นห่วงนิดหน่อย แต่ตอนนี้ไม่กลัวแล้วค่ะ ต่อไปหากมีปัญหาอะไรก็กล้าที่จะขอคำปรึกษาจากพี่ๆ หรืออาจารย์ได้อีกด้วย ส่วนตัวคิดว่ากิจกรรมรับน้องแบบนี้มีประโยชน์มาก เพราะการเรียนเกษตรไม่ใช่เรียนในห้อง แต่เราต้องลงพื้นที่ปฏิบัติ จึงเป็นการฝึกความอดทน ฝึกความพร้อมทั้งกายและใจ เรียนรู้ที่จะช่วยเหลือกันและกันและยังได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนในมหาวิทยาลัย รวมถึงความรู้ภาคปฏิบัติจากรุ่นพี่ไปในตัว"

เห็นหนุ่มสาวหัวใจเกษตร มจช. จัดกิจกรรมรับน้องสร้างสรรค์แบบนี้แล้ว "นายว้าก" ขอ ชื่นชมและปรบมือเป็นกำลังใจให้รั้วฯสมแล้วที่ได้ชื่อว่า เป็น "ปัญญาชน" เพราะคิดและทำเรื่องสร้างสรรค์ด้วยปัญญา จะห่วงก็แค่พวกที่ยังหลงผิดหลงยุค เข้าตำรา "ไม่เห็นโลงศพ ไม่หลั่งน้ำตา".

นายว้าก/รายงาน